

Sygnatura akt VI Ka 318/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **24 maja 2016** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Grażyna Tokarczyk

Protokolant Aleksandra Studniarz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Zabrzu Elżbiety Łowickiej

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2016 r.

sprawy **J. O. /O./ syna W. i M.,**

ur. (...) w B.

oskarżonego z art. 178a§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrzu

z dnia 20 stycznia 2016 r. sygnatura akt VII K 434/15

na mocy art. 437 kpk i art. 438 kpk

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Zabrzu do ponownego rozpoznania.

sygn. akt VI Ka 318/16

UZASADNIENIE

J. O. oskarżony został o to, że w dniu 08 czerwca 2015 r. w Z. ul. (...) prowadził pojazd mechaniczny marki R. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym, będąc w stanie nietrzeźwości wyrażającym się następującymi stężeniami alkoholu w wydychanym powietrzu: I badanie 0,66 mg/l, II badanie 0,67 mg/l, III badanie 0,67 mg/l, IV badanie 0,70 mg/l tj. o czyn z art. 178a § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Zabrzu wyrokiem z dnia 20 stycznia 2016 r. sygn. akt VII K 434/15 na mocy art. 66 § 1 i 2 kk warunkowo umorzył postępowanie karne wobec oskarżonego J. O. o wyżej opisany czyn z art. 178a § 1 kk, na mocy art. 67 § 1 kk ustalając okres próby na 1 rok, na mocy art. 42 § 2 k.k. w zw. 67 § 3 kk orzekając wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 2 lat, na mocy art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego w środka karnego zaliczył okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od dnia 08 czerwca 2015 roku, na mocy art. 43a § 1 kk w zw. z art. 67 § 3 kk orzekł środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 200 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.

Apelację wniósł Prokurator zaskarżając wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego, zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ treść orzeczenia poprzez ustalenie, że wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, co w konsekwencji doprowadziło do warunkowego umorzenia postępowania.

Apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja Prokuratora jest w pełni uzasadniona, a skutkiem jej rozpoznania koniecznym stało się uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Zabrze.

Nie można zgodzić się z wyrażonym w treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku stanowiskiem o nie znacznym stopniu winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego.

J. O. jest osobą starszą, a tym samym posiadającą tego rodzaju doświadczenie życiowe, wiedzę oraz praktykę kierowcy, które wymagają oceny jego zachowania ze szczególną uwagą. Nie mógł w świetle tych okoliczności w żadnym wypadku powoływać się na przypadek, błąd w ocenie, czy wreszcie brak rozeznania, jaki wpływ na jego zdolność psychomotoryczną wywrze spożyty alkohol. Ilość tego alkoholu również nie była niewielka, gdy zważy się na wysoki stopień upojenia, który rysuje się w świetle wyników badania, co więcej wykazujący nieznaczny wzrost. O ile zrozumiałym może się wydawać, choć nie w deklarowanym stanie zdrowia, sięgnięcie po alkohol, o tyle nie sposób pojąć, jak oskarżony mógł zdecydować się na prowadzenie pojazdu mechanicznego, aby odebrać ze szpitala małżonkę, którą poprzedniej nocy zabrało z domu pogotowie. Zachowanie oskarżonego wskazuje wręcz, że nie tylko zlekceważył podstawową z zasad ruchu drogowego, to nie dbał również o bezpieczeństwo żony, które miało przecież leżeć u podstaw zdenerwowania.

Co więcej oskarżony zdecydował się na prowadzenie pojazdu mechanicznego po drogach publicznych o istotnym znaczeniu, w godzinach szczytu porannego. Nie może umykać, że działo się to również w poniedziałek, po weekendzie rozpoczynającym się czwartkowym świętem Bożego Ciała, co nie wzbudziło u oskarżonego żadnej refleksji.

W świetle informacji medialnych i powszechnego potępienia, również moralnego, zachowań w postaci kierowania pojazdami mechanicznymi tak po użyciu, jak i tym bardziej pod wpływem alkoholu, nie sposób ocenić w realiach ujawnionych w niniejszej sprawie, aby czy to stopień winy, czy też społecznej szkodliwości czynu oskarżonego nie były znaczne. Nie może o tym przekonywać nie dostrzeżenie innych naruszeń przepisów bezpieczeństwa w ruchu drogowym, gdyż takie zachowanie byłoby odrębnie penalizowane. Przedmiotem ochrony czynu z art. 178 a § 1 kk jest bowiem bezpieczeństwo ruchu drogowego, któremu zagraża, każda osoba o ograniczonych zdolnościach psychofizycznych, a takie następuje w wyniku spożycia alkoholu, co nie wymaga wiadomości specjalnych.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok, a sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sąd Rejonowemu w Zabrze. Sąd ponownie rozpoznając sprawę w granicach art. 167 § 1 kpk w brzmieniu wprowadzonym ustawą z dnia 27.09.2013 roku, będzie miał na względzie ujawnione przez oskarżonego na rozprawie odwoławczej okoliczności dotyczące jego stanu zdrowia i oceni, czy nie istnieją podstawy do powzięcia wątpliwości, co do poczytalności J. O. w chwili czynu.